

มหาวิทยาลัยโลไฟคริสเตียน

หลักสูตรการเรียน

วิชา การเงินตามพระคัมภีร์

สอนโดย อัครทูต พอล ยัง

วัตถุประสงค์ของวิชา

1. เพื่ออธิบายถึงสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวเกี่ยวกับ เงิน การจัดเตรียม ความบริบูรณ์ ความยากจน ความมั่งคั่ง การให้ การรับ สมบัติ สิบลด ของประทาน ความพอใจ การเป็นผู้อารักขา เวลาหว่าน เวลาเก็บเกี่ยว ความโปรดปราน และ น้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของคุณ
2. เพื่อจะสถาปนาผู้รับใช้อย่างเข้มแข็งในพระวจนะอันแท้จริงของพระเจ้าเกี่ยวกับการเงินในอาณาจักรของพระเจ้า และที่พวกเขาจะดำเนินชีวิตในการจัดเตรียมและความบริบูรณ์ (แต่พระสิริของพระเจ้า) และสามารถที่จะนำคนอื่น ไปสู่ที่เดียวกันแห่งเสรีภาพและชัยชนะได้

หน่วยกิต

วิชานี้มี 3 หน่วยกิต

ตำรา

ชื่อ

เพิ่มคำ...เงินคุณ

ผู้เขียน

ฮาเวิร์ต เคย์ตัน

ข้อกำหนดของวิชา:

1. อ่านตำราที่ได้กำหนดไว้
2. ฟังหรือดูวิดีโอบันทึกการสอน
3. เขียนวิจารณ์หนังสือ
4. สอบ

การให้คะแนน:

1. การเขียนวิจารณ์หนังสือ	20 คะแนน
2. การสอบ	80 คะแนน

ตอนที่ 1

น้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับการเงินของคุณ

I. สถาปนาน้ำพระทัยของพระเจ้า

ก. พระเจ้าทรงประทานชีวิต คือชีวิตนิรันดร์และทุกสิ่งที่ดีที่เหมาะสมกับชีวิต

1. ปฐมกาล 2:7 – พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีดิน ระบายลมปราณเข้าทางจมูก มนุษย์จึงเป็นผู้มีชีวิต
2. 1 ยอห์น 5:11 – และพยานหลักฐานนั้นก็คือว่า พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานชีวิตนิรันดร์ให้เราทั้งหลาย และชีวิตนี้มีอยู่ในพระบุตรของพระองค์
3. เอเฟซัส 2:8 – ด้วยว่าซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ และมีใช้โดยตัวท่านทั้งหลายกระทำเอง แต่พระเจ้าทรงประทานให้
4. ยากอบ 1:17 – ของประทานอันดีทุกอย่าง และของประทานอันเลิศทุกอย่างย่อมมาจากเบื้องบนและส่งลงมาจากพระบิดาแห่งบรรดาดวงสว่าง ในพระบิดาไม่มีการแปรปรวน หรือ ไม่มีเงาอันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง
5. 2 เปโตร 1:3 – ด้วยเห็นแล้วว่า ฤทธิ์เดชของพระองค์ได้ให้สิ่งสารพัดแก่เรา ที่จะให้มีชีวิตและมีธรรม โดยรู้จักพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกเราด้วยพระสิริและความล้ำเลิศของพระองค์

ข. ความยากจนกับความมั่งคั่ง

1. ความยากจน – คือการมีชีวิตอยู่ในความขาดแคลนและความขัดสน ต่ำกว่าระดับปัจจัยพื้นฐานของชีวิต และไม่มีอะไรที่จะถวายให้แก่พระเจ้า
2. ความมั่งคั่ง – คือพระคุณของพระเจ้าที่ช่วยให้เรามีชีวิตเหนือความขาดแคลนและความขัดสน มีการจัดเตรียมที่บริบูรณ์ จนเราสามารถถวายให้แก่พระเจ้าได้

ค. ความมั่งคั่ง 3 ระดับ

1. การจัดเตรียม – ความจำเป็นต่างๆ ของคุณได้รับการตอบสนอง
 - ก) มัทธิว 6:26 – กฎเกณฑ์ของพระเจ้าเกี่ยวกับการจัดเตรียม
2. ความอุดมสมบูรณ์ – มีปริมาณเหนือปัจจัยพื้นฐาน ซึ่งคุณสามารถนำมาถวายแก่พระเจ้าได้
 - ก) อีสยาห์ 55:10 – พระเจ้าประทานเมล็ดพันธุ์เพื่อให้เรานำไปหว่าน
 - ข) “อาหารสำหรับคนที่กิน” นั่นคือการจัดเตรียม “ส่วนเมล็ดพันธุ์สำหรับคนหว่าน” คือ ความอุดมสมบูรณ์
3. ทรัพย์สมบัติ – มากกว่าความอุดมสมบูรณ์พร้อมกับการจัดเตรียมสำหรับชนรุ่นในอนาคต
 - ก) เฉลยธรรมบัญญัติ 8:18 – ท่านทั้งหลายจงจำพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ให้กำลังแก่ท่านที่จะได้ทรัพย์ สมบัตินี้ เพื่อว่าพระองค์จะทรงดำรงพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำโดยปฏิญาณต่อบรรพบุรุษของท่าน ดั่งวันนี้
 - ข) สุภาษิต 13:22ก – คนดีก็สะสมรดกไว้ให้แก่หลานๆ

II. การหลุดพ้นจากความยากจน – การที่จะก้าวเข้าไปสู่ระดับการจัดเตรียมได้นั้น คุณต้อง ใช้ความเชื่อ

ก. การงานของความเชื่อ

1. การงานของความเชื่อคือที่จะเชื่อ: ยอห์น 6:29 – งานของพระเจ้า นั่น คือการที่ท่านวางใจในท่านที่พระองค์ทรงใช้มา
2. เมื่อเราใช้ความเชื่อ เราก็อธิษฐาน: มัทธิว 6:11 – ขอทรงโปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายในกาลวันนี้
3. เมื่อเราใช้ความเชื่อ เราก็ออกคำสวด: (โขโมย ในยอห์น 10:10): มัทธิว 16:19; 18:18
4. เมื่อเราใช้ความเชื่อและกล่าวพระวจนะของพระเจ้า เราก็อำนาจให้ทูตสวรรค์เข้ามาเกี่ยวข้องกับ: มัทธิว 4:11; สดุดี 103:20; ฮีบรู 1:14
5. เมื่อเราใช้ความเชื่อ เราก็ออกคำสั่งแบบพระเจ้า ซึ่งเรียกสิ่งที่ยังไม่มีให้มีขึ้น: โรม 4:17

ข. การงานแห่งน้ำมือ

1. 2 เซสะโลนิกา 3:10 – ถ้าไม่ทำงานก็อย่ากิน
2. สุภาษิต 6:6-11 – ความยากจนเกิดขึ้นแก่คนขี้เกียจ

ค. การรับเอาพระสัญญาผ่านทางสติปัญญาที่ชอบธรรม

1. 1 พงศกัศตรีย์ 3:5-14 – ตัวอย่างจากซาโลมอน
2. สุภาษิต 3:13-16 – มนุษย์ผู้ประสบปัญญา และผู้ได้รับความเข้าใจ เป็นสุขจริงหนอ
3. มัทธิว 6:19-34 – คำแนะนำของพระเยซูที่มีต่อพวกสาวกของพระองค์
4. 1 โครินธ์ 1:30-31 – พระคริสต์ทรงเป็นปัญญาของเรา

III. ก้าวไปสู่ความอุดมสมบูรณ์

ก. ในการที่เราจะก้าวไปสู่ความอุดมสมบูรณ์หรือความมั่งคั่งได้นั้น เราต้องวางรากมั่นคงในจิตใจของเราเสียก่อนว่า พระเจ้าทรงสัญญาแก่เราถึงความอุดมสมบูรณ์นี้ในพันธสัญญาของพระองค์หรือไม่

ข. ในข้อโต้แย้งของบางคนที่มีต่อเนื้อหาเกี่ยวกับความมั่งคั่ง พวกเขาชี้ไปยังข้อพระคัมภีร์ที่ถูกใช้โดยทั่วไป และกล่าวว่าคำที่แปลว่า “ความมั่งคั่ง” ใน KJV (และพระคัมภีร์ฉบับแปลอื่นๆ) ไม่ได้หมายความว่าตรงตัวว่า “ทรัพย์สมบัติ” ในภาษาดั้งเดิม นี่ก็เป็นจริง แต่อย่างที่คุณจะเห็น ข้อพระคัมภีร์ดังต่อไปนี้ก็รวมถึงแนวคิดของความมั่งคั่งด้วย

1. โยชูวา 1:7-8 – ที่นี้คำว่า “จำเริญ” มีความหมายตรงตัวว่า “ที่จะกระทำอย่างฉลาดในเรื่องราวของชีวิตที่จะรอบคอบ” – ความยากจนส่วนใหญ่เกิดจากการกระทำที่ไม่ฉลาด
2. สดุดี 35:27 – ที่นี้คำว่า “สวัสดิภาพ” คือ “ซาโลม” มีความหมายตรงตัวว่า สันติภาพอันสมบูรณ์ – สันติภาพที่มาจากพระเจ้าหลังจากที่ความจำเป็นทั้งสิ้นของคุณ ได้รับการตอบสนอง

3. สดุดี 1:3 – ที่นี้คำว่า “จำเริญ” มีความหมายตรงตัวว่า “ที่จะผลักดันไปข้างหน้า ที่จะก้าวหน้า ที่จะพังออกไป – การเกิดผลและการจำเริญก็บ่งบอกถึง การเพิ่มพูนและความมั่งคั่ง
4. 3 ยอห์น 2 – ที่นี้คำว่า “เจริญสุข” มีความหมายตรงตัวว่า “ที่จะมีการเดินทางที่ดี ที่จะช่วยตามเส้นทาง” – การเดินทางที่ไม่มีเงินไม่ใช่การเดินทางที่ดี!

ค. ข้อพระคัมภีร์ในภาษาดั้งเดิมที่สัญญาตรงตัวถึงการเงิน และความมั่งคั่งทางวัตถุ

1. สดุดี 112:1-3 – ข้าเกรงพระเจ้าและรักพระวณะของพระองค์ – คุณจะมีลูกๆ ที่อยู่ในทางพระเจ้า ความมั่งคั่งและความร่ำรวยจะอยู่ในบ้านของคุณ (ความมั่งคั่งและความร่ำรวยก็เท่าเทียมกับเงินและสิ่งต่างๆ ที่เงินซื้อ)
2. สุภาษิต 10:22 – มันทำให้บุคคลหนึ่งร่ำรวย (ที่จะมั่งคั่ง)
3. สุภาษิต 22:4 – ความมั่งคั่ง (ความร่ำรวย) เกียรติและชีวิต
4. 2 โครินธ์ 8:9 – พระองค์ก็ทรงยอมเป็นคนยากจน (ที่บั้นไม้กางเขน) เพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลาย เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนมั่งมี (ที่จะมั่งคั่ง ที่จะมีความอุดมสมบูรณ์) เนื่องจากความยากจนของพระองค์
5. 2 โครินธ์ 9:10-11 – โดยทรงให้ท่านทั้งหลายมีสิ่งสารพัดมั่งคั่งบริบูรณ์ขึ้น . . . (ถูกทำให้ร่ำรวยในทุกสิ่ง บริบูรณ์ไปด้วยความอุดมสมบูรณ์ของทรัพย์สมบัติภายนอก)

ง. พระพรจากพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่เป็นของเรา โดยทางพระองค์ผู้เป็นผู้กลางแห่งพันธสัญญาที่ดีกว่า

1. ฮีบรู 8:6 – “พันธสัญญาที่ดีกว่า” ถูกสถาปนาขึ้นบนพระสัญญาที่ดีกว่าต่างๆ

ตอนที่ 2

การรับความโปรดปรานของพระเจ้า

I. แนวทางตามพระคัมภีร์ที่จะได้รับความอุดมสมบูรณ์

ก. ใช้ความเชื่อในหลักการของความโปรดปราน

1. พระเจ้าทรงสำแดงความโปรดปรานตลอดประวัติศาสตร์
 - ก) ปฐมกาล 4:4 – พระเจ้าทอดพระเนตรดูอาเบลด้วยความโปรดปราน
 - ข) ปฐมกาล 6:8 – แต่โนอาห์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระเจ้า
 - ค) คนที่มั่งคั่งที่สุดในประวัติศาสตร์โลกคือผู้เชื่อในพระเจ้า – โยบ อับราฮัม และ ซาโลมอน
2. ผู้ยิ่งใหญ่ 2 คน ในเรื่องความโปรดปราน – โยเซฟ กับ ดาเนียล
 - ก) ทั้งสองต่างตกเป็นเชลยอยู่ในต่างแดน
 - ข) ทั้งสองเป็นคนที่ติดตามพระเจ้า
 - ค) ทั้งสองไม่เคยรู้สึกว่าคุณค่าตัวเองต่ำด้อย
3. บุรุษและสตรีคนอื่นๆ ที่ได้รับความโปรดปราน – เอสเธอร์ ดาวิด ซามูเอล อิสอัค ยาโคบ
4. สมาชิกของคริสตจักรแรกเริ่มได้รับความโปรดปราน – กิจการ 2:47

ข. พระเยซูเป็นผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในเรื่องความโปรดปราน

1. ลูกา 2:52 – พระองค์ได้เจริญขึ้น ในด้านร่างกาย และเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้า และต่อหน้าคนทั้งปวงด้วย
2. สดุดี 8:5 – พระองค์ได้สวมศักดิ์ศรีกับเกียรติให้แก่เขา
3. ยอห์น 17:22 – “เกียรติซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้มอบให้แก่เขา”

ค. ความโปรดปรานจะบังเกิดแก่คนที่แสวงหาพระเจ้า

1. เยเรมีย์ 33:3 – “จงทูลเรา และเราจะตอบเจ้า และจะบอกสิ่งที่ยิ่งใหญ่และที่ซ่อนอยู่ ซึ่งเจ้าไม่รู้แน่ให้แก่เจ้า”
2. สดุดี 34:10 – ... บรรดาผู้ที่แสวงหาพระเจ้า ไม่ขาดของดีใดๆ
3. สดุดี 84:11 – เพราะพระเจ้าทรงเป็นดวงอาทิตย์และเป็นไต้ พระองค์ทรงป้อนความชอบและเกียรติ พระเจ้ามิได้ทรงหวงของดีอันใดไว้เลย จากบุคคลผู้เดินอย่างเที่ยงธรรม
4. ยอห์น 12:26 – “... ถ้าผู้ใดรับใช้เรา พระบิดาก็จะทรงประทานเกียรติแก่ผู้นั้น” – เกียรติรวมถึงแนวคิดของการจัดเตรียม

II. การรับเอาและรักษาไว้ซึ่งความอุดมสมบูรณ์

ก. ความอุดมสมบูรณ์ คือความมั่งคั่งและร่ำรวย ไม่ใช่แค่การจัดเตรียมเท่านั้น

ข. เฉลยธรรมบัญญัติ 8:18 – พระเจ้าทรงประทานกำลังแก่ท่านที่จะได้ทรัพย์สมบัติ เพื่อว่าพระองค์จะทรงสถาปนาพันธสัญญาของพระองค์ไว้

ค. ความโลภ กับ ความพอใจ – เราต้องเป็นอิสระจากความโลภและเรียนรู้ความพอใจทางพระคัมภีร์

1. ความโลภ – สิ่งตรงกันข้ามกับความพอใจ

ก) 1 ทิโมธี 6:10 – ความโลภ (การรักเงินทอง) เป็นรากเหง้าของความชั่วทั้งหมด

ข) เอเสเคียล 28 แสดงให้เห็นว่าความโลภเป็นบาปดั้งเดิมของลูซิเฟอร์ (ไม่ใช่ความงามหรือความหยิ่งอย่างที่ถูกล้อไว้ในบางครั้ง)

1) เอเสเคียล 28:11-19 – ได้กล่าวถึงกษัตริย์เมืองไทระ

1.1 แม้ว่าจะมีกษัตริย์เมืองไทระทางฝ่ายโลก นี่ก็เป็นคำพยากรณ์ที่มีความหมายสองอย่าง

1.2 ข้อเหล่านี้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับลูซิเฟอร์ ซึ่งเคยเป็นทูต (ข้อ 14) ในสวนเอเดน ผู้ซึ่งสมบูรณ์แบบจนกระทั่งบาปถูกพบได้ในเขา (ข้อ 15)

1.2.1 บาปดั้งเดิมนี้คือความโลภ หรือการรักเงินทอง ซึ่งเกิดขึ้น โดยความสามารถของลูซิเฟอร์ในการรวบรวมทรัพย์สมบัติอันมากไว้ (ข้อ 16ก)

1.2.2 ศัพท์ทางธุรกิจที่แปลว่า “การค้า” ในข้อ 16 และ 18 แสดงออกถึงวิถีของลูซิเฟอร์ในการที่จะได้มาซึ่งความร่ำรวยของเขา

1.2.3 หมายเหตุ: หมายเหตุของฟินนิส เจนนิ่งส์ เดคส์ เกี่ยวกับโลกก่อนอาดัมที่อธิบายถึงการที่ลูซิเฟอร์มีความสามารถที่จะทำธุรกิจในขณะที่เขาอยู่ในสวนเอเดนนั้น โปรดดูพระคัมภีร์ฉบับอ้างอิงที่มีคำอธิบายประกอบ และ หนังสือของเขาที่ชื่อ กองทัพสวรรค์

2) เอเสเคียล 28:2-10 – ได้กล่าวถึงเจ้าชายแห่งไทระทางฝ่ายโลก นี่เป็นคำพยากรณ์ที่มีความหมายสองอย่างด้วย

2.1 กษัตริย์เมืองไทระและโอรสของเขา คือ เจ้าชายแห่งไทระ เป็นสัญลักษณ์ของซาตานและบุตรชายของเขา นั่นคือ ปฏิปักษ์พระคริสต์ (พระคริสต์เทียมเท็จ)

2.2 พระคัมภีร์ตอนนี้อธิบายถึงธรรมชาติที่โลกของปฏิปักษ์พระคริสต์ ในขณะที่เขารวบรวมความร่ำรวยอย่างมากของเขาโดยการทำธุรกิจ (“การค้า”) (ข้อ 4, 5)

3) เมื่อความโลภเป็นธรรมชาติของซาตานและปฏิปักษ์พระคริสต์ เราก็ได้รับการเตือนอย่างจริงจังที่จะไม่ถูกล่อลวงด้วยท่าทีหรือวิญญาณนี้

2. ความพอใจ – สิ่งตรงกันข้ามกับความโลภ

ก) บางคนได้สอนว่า การที่ความจำเป็นพื้นฐานต่างๆ ของคุณได้รับการตอบสนองนั้น คือทั้งหมดที่คุณควรคาดหวัง นั่นคือน้ำพระทัยของพระเจ้า

- ข) พวกเขาได้รับแนวคิดจากการเข้าใจผิดใน 1 ทิโมธี 6:8 – *แต่ถ้าเรามีอาหารและเสื้อผ้า ก็ให้เราพอใจด้วยของเหล่านั้นเถิด*
- 1) คำว่า “พอใจ” ในข้อนี้ภาษากรีกคือ *ฮา-คี-โอ* มันหมายถึง “ที่จะเข้มแข็ง ที่จะพอเพียง ที่จะปกป้อง ที่จะขจัด”
 - 2) คุณมีอย่างเพียงพอในตนเอง โดยพระคริสต์ที่สถิตอยู่ในคุณ
- ค) แม้ว่าความพอใจเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับความโลภ มันไม่ได้หมายความว่าไม่ต้องคาดหวังที่จะรับอะไรเพิ่มเติมจากสิ่งที่คุณมีในตอนี้ หรือการเพิ่มพูน
- ง) ฮีบรู 13:5 – *อย่าโลภสิ่งของคนอื่นๆ มี แต่จงพอใจและรู้ไว้ว่า:*
- 1) พระคริสต์จะไม่ละทิ้งคุณเลย
 - 2) พระองค์จะไม่ยอมให้คุณขาดสนอย่างต่อเนื่อง
 - 3) ความอุดมสมบูรณ์ทั้งสิ้นถูกจัดเตรียมไว้ในการทรงสถิตของพระคริสต์แล้ว
 - 4) เราสามารถหลีกเลี่ยงความโลภได้โดยการตระหนักถึงสิ่งที่เรามีในพระคริสต์

III. วิธีที่จะพอใจ

ก. เปาโลอธิบายถึงวิธีที่จะพอใจใน **ฟิลิปปี 4:4-13**

ข. **ฟิลิปปี 4:10** – *ชาวฟิลิปปีปรารถนาที่จะถวายแก่เปาโล แต่ยังขาดโอกาส*

ค. **ฟิลิปปี 4:11** – *เปาโลเขียนว่า “... ข้าพเจ้าจะมีฐานะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็เรียนรู้แล้วที่จะพอใจอยู่อย่างนั้น”*

1. เปาโลไม่ได้ขาดสนในเวลานี้ เขาไม่ต้องขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม (เวสต์)
2. “ข้าพเจ้าได้เรียนรู้แล้ว” หมายถึง “ได้บรรลุถึงความรู้ในเรื่อง... แล้ว”, “ได้ก้าวไปสู่สถานะหรือตำแหน่งของการเป็นอยู่ใหม่”
3. คำว่า “พอใจ” ในข้อนี้ภาษากรีกคือ *ออ-ทา-เคส* ซึ่งมาจากคำว่า *ออ-โทส* และ *ฮา-คี-โอ* มันหมายถึง “เพียงพอสำหรับตนเอง เข้มแข็งเพียงพอหรือมีการครอบครองเพียงพอซึ่งไม่ต้องการความช่วยเหลือหรือการสนับสนุน การเพียงพอด้วยตนเอง”

ก) เปาโล “เพียงพอด้วยตนเอง” ในพระคริสต์ 2 โครินธ์ 3:5 – *ความเพียงพอของเรามาจากพระเจ้า*

ข) รถยนต์เป็นตัวอย่างที่ดีของการเพียงพอด้วยตนเอง สิ่งที่คุณต้องการทั้งหมดคือ สิ่งที่มีในรถ: พลัง (เครื่องยนต์และเชื้อเพลิง) การป้องกันจากสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ (กระจกหน้าต่าง หน้าต่างแอร์ และเครื่องทำความร้อน) และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ (เครื่องเล่นซีดี เครื่องเล่นไอพอด สำหรับเพลงนั้สการ เครื่องเล่นดีวีดีสำหรับการที่จะกันเด็กไว้จากการถามทุกๆ 5 นาทีว่า “ถึงที่นั่นหรือยัง?” เครื่อง GPS สำหรับการระบุตำแหน่งบนพื้นโลก และ “สายควนไปยังสวรรค์” ด้วยระบบดาวเทียม และโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยไม่ใช้มือถือ)

ง. ฟิลิปปี 4:12 – “ข้าพเจ้าได้เรียนรู้” หมายถึง ข้าพเจ้าได้ริเริ่มไปสู่ความลึกกลับ

จ. ฟิลิปปี 4:13 – นี่คือการกลับที่เปาโลได้เรียนรู้: “ข้าพเจ้าเข้มแข็งพร้อมที่จะเผชิญกับทุกสิ่ง โดยอาศัยพระองค์ผู้ทรงประทานกำลังให้แก่ข้าพเจ้าอย่างต่อเนื่อง” (เวสต์)

1. พระคริสต์ประทานกำลังแก่เปาโลอย่างต่อเนื่อง – เหมือนอย่างที่แหล่งจ่ายไฟให้กระแสไฟแก่หลอดไฟ

ฉ. เปาโลไม่ได้ถูกเคลื่อนไปตามสถานการณ์ภายนอกต่างๆ ของความขาดแคลนหรือความอุดมสมบูรณ์อีกต่อไป

ช. ตอนนี้เปาโลได้เข้าใจถึงความเพียงพอทั้งสิ้นของพระเจ้าแล้ว

1. ฟิลิปปี 4:19 – คำสัญญาของเปาโลที่มีต่อชาวฟิลิปปีเนื่องด้วยหัวใจแห่งการให้ของพวกเขา – “และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานสิ่งสารพัดที่พวกท่านขาดอยู่นั้น จากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์ในพระเยซูคริสต์”

2. เอเฟซัส 3:20 – การจัดเตรียมของพระเจ้านั้น “มากยิ่งขึ้นกว่าที่เราจะทูลขอหรือคิดได้”

IV. สิ่งทีคริสเตียนซึ่งยังไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่เชื่อ

ก. สุภาษิต 30:7, 8 “ขออย่าประทานความยากจนหรือความมั่งคั่งแก่ข้าพระองค์”

1. นี้ดูเหมือนจะสมดุลและเคร่งครัดในศาสนา

2. แต่มันถูกเขียนขึ้นโดยอาถูร์ ผู้เขียนคนเดียวกันของข้อ 2, 3, 4

ก) ในข้อที่ 2 เขาได้อธิบายถึงตนเองว่าเป็น “เยี่ยงสัตว์เดรัจฉาน” โดยกล่าวว่า “ข้าเวลาเกินที่จะเป็นคน”

ข) ในข้อที่ 2, 3 เขากล่าวว่าเขา “ไม่มีความรอบรู้อย่างมนุษย์ ไม่เคยเรียนรู้ปัญญา ทั้งไม่มีความรู้ขององค์ผู้บริสุทธิ์”

ค) ในข้อที่ 4 มันเป็นที่ชัดเจนว่าเขาไม่ได้อยู่ในพันธสัญญากับพระเจ้าหรือพระบุตรของพระองค์ – “นามของผู้ที่นั่นว่าอะไร และนามบุตรชายของผู้ที่นั่นว่าอะไร?” เรารู้ว่านามนั้นคือ เยโฮวาห์อีเรห์ และพระเยซู

ง) ในฐานะมนุษย์ที่ยังไม่ได้รับความรอดและปราศจากลักษณะสำคัญทางศีลธรรม เขาเป็นห่วงว่าถ้าเขามีเงินมากเกินไป เขาจะหันกลับไปทางเดิม หรือถ้าเขามีไม่พอ เขาจะเป็นขโมย

ข. สดุดี 37:25 – “ข้าพเจ้าเคยห่ม และเดี๋ยวนี้แก่แล้ว แต่ข้าพเจ้ายังไม่เคยเห็นคนชอบธรรมถูกทอดทิ้ง หรือลูกหลานของเขาขอลาน”

1. คริสเตียนบางคนเข้าใจว่าคนชอบธรรมได้รับพระสัญญาที่จะ “ได้รับอย่างเพียงพอเพื่อจะอยู่รอด” และเพียงพอที่รักษาลูกหลานของพวกเขาไว้ไม่ให้ขอลานเท่านั้น

2. อย่างไรก็ตาม ข้อที่ 26 กล่าวว่า “เขาแจกจ่ายอย่างกว้างขวางและให้ยืมเสมอ และลูกหลานของเขาก็เป็นคำพร”

3. ถ้าเขาสามารถที่จะให้ยืมได้ แสดงว่าเขามีมากกว่าความต้องการของเขาที่จะอยู่รอดเท่านั้น! ไม่เพียงเท่านั้น เขามีเพียงพอที่จะละมรดกไว้ให้แก่ลูกหลานของเขาอีกด้วย – สุภาษิต 13:22

V. พระเจ้าไม่มีข้อจำกัด คุณก็ไม่มีข้อจำกัดยกเว้น ความไม่รู้ ความไม่เชื่อ และเนื้อหนัง

ก. ลูกา 1:37 – เพราะที่ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระเจ้าทรงกระทำไม่ได้

ข. มัทธิว 17:20 – ถ้าท่านมีความเชื่อเท่าเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่ง . . . สิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งท่านทำไม่ได้ จะไม่มีเลย

VI. จงใคร่ครวญถึงสิ่งเหล่านี้:

ก. สุภาษิต 23:7 – คนคิดในใจอย่างไร ตัวเขาก็กลายเป็นแบบนั้น

ข. สุภาษิต 11:27 – บุคคลผู้แสวงความดี ก็แสวงความพอใจ แต่ความชั่วร้ายมาถึงผู้ที่สาละมัน

ค. กาลาเทีย 4:7 – เหตุฉะนั้นโดยพระเจ้า ท่านจึงไม่ใช่ทาสอีกต่อไป แต่เป็นบุตร และถ้าเป็นบุตรแล้ว ท่านก็เป็นทายาท

ง. โรม 8:17 – คุณเป็นทายาทร่วมกันกับพระเยซู

จ. 2 โครินธ์ 3:5-6 – คุณมีความสามารถของพระเจ้าอยู่ในตัว

ฉ. 2 โครินธ์ 6:1 – คุณเป็นผู้ทำการร่วมกันกับพระคริสต์

ช. เอเฟซัส 2:5, 6 – คุณได้ร่วมกับพระเยซู และนั่งกับพระองค์ในสวรรคสถาน

VII. ความโปรดปรานกับพระเจ้า และกับมนุษย์

ก. ๑ ได้รับจากพระเจ้าผ่านทางการสามัคคีธรรม และรับการเปลี่ยนจิตใจใหม่

1. เอเฟซัส 6:24 – ขอพระคุณ [ความโปรดปราน] ดำรงอยู่กับบรรดาคนที่รักพระเยซูคริสตเจ้าของเรา อย่างไม่มีวันเสื่อมสลาย
2. มัทธิว 6:33 – จงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าก่อน . . .

ข. ๑ ได้รับจากคนอื่นโดยทางความเชื่อและการหว่าน

1. มัทธิว 7:12 – จงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่ท่านปรารถนาให้เขาปฏิบัติต่อท่าน . . .
2. กาลาเทีย 6:7 – . . . ผู้ใดหว่านอะไรลง ก็จะเกี่ยวเก็บสิ่งนั้น

ค. จงกล่าวยอมรับถึงความโปรดปรานกับพระเจ้า กับครอบครัว กับเพื่อนๆ กับหุ้นส่วนธุรกิจ และผู้ร่วมงาน

1. ปฐมกาล 39:3-6 – เมื่อพระเจ้าสถิตอยู่กับคุณ พระองค์จะทำให้ทุกๆ สิ่งที่คุณทำจำเริญขึ้น และผู้ที่อยู่ล้อมรอบคุณจะสำแดงความโปรดปรานแก่คุณ และยกย่องคุณ

ง. อภัยยอมรับอดีตมาเป็นเกณฑ์สำหรับอนาคต

1. อิสยาห์ 54:1-3 – จงขยายสถานที่แห่งที่นั่งของคุณ

จ. เอาชนะ “ความล้มเหลว” โดยความเชื่อ

1. โรม 8:29, 30 – มันจะก่อให้เกิดผลดีสำหรับคุณ
2. ฮีบรู 12:2, 3 – มองดูที่พระเยซูอยู่เสมอ
3. 2 โครินธ์ 3:18-4:1 – เอาชนะสิ่งเหล่านั้น แล้วตั้งเป้าหมายใหม่ๆ อีก ก้าวไปสู่ศักดิ์ศรีเป็นลำดับขึ้นไปอย่างจีจลาค

ฉ. จงเขียนความต้องการแห่งความโปรดปรานต่างๆ ลงไป – มุ่งเป้าความเชื่อของคุณ – ฟิลิปปี 4:6, 7

ช. ก้าวออกไปด้วยความเชื่อ – ลงมือกระทำสิ่งที่เสริมความเชื่อ

1. วางใจว่าพระเจ้าจะนำและกำลังนำคุณ
2. ยอห์น 16:13-15 – พระวิญญาณแห่งความจริง
3. ยอห์น 10:27 – “แกะของเราย่อมฟังเสียงของเรา”

ซ. จงกระทำทุกสิ่งเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า – โคลโลสี 3:17

ณ. กล่าวยอมรับเพื่อคงอยู่ในความโปรดปราน

1. ยอห์น 6:63 – “ถ้อยคำของเราเป็นวิญญาณและเป็นชีวิต”
2. อิสยาห์ 55:11 – พระเจ้าจะทรงกระทำตามพระวาทะ
3. มาระโก 11:23, 24 – จงกล่าวแก่ภูเขา

ตอนที่ 3

สืบลด

I. หลักการเรื่องการค้าสินสืบลด และอับราฮัม

ก. อับราฮัม ดำเนินในพันธสัญญากับพระเจ้า

1. ปฐมกาล 12:1-3 – แจ้งพันธสัญญา
2. ปฐมกาล 13:15, 16 – แจ้งถึงพระพรตามพันธสัญญาอีกครั้ง

ข. อับราฮัมคืนสืบลดแก่พระเจ้า

1. ปฐมกาล 14:17-20 – ผ่านทางเมลคีเซเดค กษัตริย์แห่งซาเล็ม ปุโรหิตของพระเจ้า
2. เมลคีเซเดคได้ทำหน้าที่มหาปุโรหิตซึ่งเป็นตัวแทนของพระเจ้าต่ออับราฮัมและเป็นตัวแทนของอับราฮัมต่อพระเจ้า
3. ตอนนี้อยู่ที่พระเจ้าทำหน้าที่มหาปุโรหิตของเราต่อพระเจ้าและพระองค์รับสืบลดของเรา
 - ก) ฮีบรู 7:12-17 – พระเยซูมีชีวิตที่ไม่สิ้นสุด และเป็นปุโรหิตของเราเป็นนิรันดร์
 - ข) ฮีบรู 7:22-25 – พระเยซูดำรงอยู่เพื่อจะทำการวิงวอนเพื่อเรา
4. บางคนกล่าวว่า เมลคีเซเดคเป็นพระเยซูคริสต์เอง พระองค์ได้ทำการปรากฏตัวก่อนที่จะมาบังเกิดเป็นมนุษย์
 - ก) ในฐานะกษัตริย์ของเมืองซาเล็ม เมลคีเซเดคคงได้ปกครองเมืองที่กลายมาเป็นเยรูซาเล็ม
 - 1) “เยโรว์ ซาลายิม” – หมายถึง “พบเจอในสภาพสันติสุข” ซึ่งมาจากภาษาฮีบรูว่า ซาโลม ซึ่งแปลว่า “สันติสุขอันสมบูรณ์และครบถ้วน”
 - 2) ฮีบรู 7:2 กล่าวถึง เมลคีเซเดค: “ตอนแรกถูกแปลว่า ‘กษัตริย์แห่งความชอบธรรม’ จากนั้นก็เป็นกษัตริย์แห่งซาเล็ม หมายถึง ‘กษัตริย์แห่งสันติสุข’”
 - 3) พระเยซูถูกเรียกว่า องค์สันติราช ใน อิสยาห์ 9:6 – “ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา ... จะเรียกนามของท่านว่า... องค์สันติราช”
 - ข) ฮีบรู 7:3 กล่าวว่า เมลคีเซเดค นั้น “บิดามารดาและตระกูลของท่านไม่มีกล่าวไว้ วันเกิดวันตายก็เช่นกัน แต่เป็นเหมือนพระบุตรของพระเจ้า เมลคีเซเดคคนนั้นแหละดำรงอยู่เป็นปุโรหิตชั่วกัปชั่วกัลป์”
5. นี่เป็นการปรากฏตัวก่อนที่จะมาบังเกิดเป็นมนุษย์ของพระเยซูหรือไม่ นั่นก็ไม่ใช่ประเด็น อย่างน้อยเมลคีเซเดคก็เป็นสัญลักษณ์ของพระคริสต์ ผู้ซึ่งเป็นมหาปุโรหิตแห่งพันธสัญญาใหม่ของเรา

ค. อิสอัคได้เรียนรู้จากอับราฮัมบิดาของเขา และ เขาได้หว่านทั้งสิ้นที่เขามีในช่วงกันดารอาหารโดยความเชื่อ – ปฐมกาล 26:12

ง. ยาโคบได้เรียนรู้จากอิสอัคบิดาของเขา และได้ตัดสินใจที่จะเป็นผู้ให้สืบลด – ปฐมกาล 28:22

II. บัญญัติเรื่องสิบลด และโมเสส

ก. โมเสสและอิสราเอลอยู่ในพันธสัญญากับพระเจ้า

1. บัญญัติทั้งสิ้นของโมเสสมี 613 ข้อ
2. เฉลยธรรมบัญญัติ 5 ถึง เฉลยธรรมบัญญัติ 26 – พันธสัญญาที่ประกาศแก่คนอิสราเอล
3. เฉลยธรรมบัญญัติ 28:1-14 – ประกาศพระพรแห่งพันธสัญญาสำหรับการเชื่อฟัง
4. เฉลยธรรมบัญญัติ 28:15-68 – ประกาศคำสาปแช่งแห่งพันธสัญญา สำหรับการไม่เชื่อฟัง

ข. บัญญัติเรื่องสิบลด

1. เฉลยธรรมบัญญัติ 14:22-26; เฉลยธรรมบัญญัติ 12:17 – ในปีหนึ่งและสอง คนยิวเป็นผู้ใช้ส่วนสิบลดที่พวกเขาได้แบ่งไว้สำหรับพระเจ้า (ถ้าเรายังอยู่ภายใต้บัญญัติเรื่องสิบลด เราคงถูกเรียกร้องให้เดินทางไป ที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อที่จะใช้สิบลดของเราใกล้กับพระวิหารที่เคยอยู่!)
2. เฉลยธรรมบัญญัติ 14:27-29 ในปีี่สาม ส่วนสิบลดต้องนำไปไว้ในคลัง “ภายในประตูต่างๆ” ของเมือง สิ่งนี้สำหรับคลังที่ถูกอ้างอิงถึงใน มาลาคีย์ 3

ค. สิบลดและเครื่องบูชา (ส่วนหนึ่งของบัญญัติ 613 ข้อ)

1. มาลาคีย์ 3:8-11 – ภายใต้บัญญัติของโมเสส คุณจะมีความผิดในข้อหาถือโกนพระเจ้า ถ้าคุณไม่ถวายส่วนสิบลด และเครื่องบูชา เต็มจำนวน
2. ทศกัณฑ์และเครื่องบูชาตาม มาลาคีย์ 3:8-11 เป็นการรวบรวมมาจากเนือหาตต่างๆ ของ ปฐมกาล อพยพ เลวีนิติ กันดารวิถี และเฉลยธรรมบัญญัติ
3. สิ่งนี้จะรวมความถึง เครื่องเผาบูชา รัญบูชา สานติบูชา และเครื่องบูชาลบบาป การละเมิด และการชดเชยทุกอย่าง
4. และยังได้รวมถึงเครื่องถวายสำหรับเทศกาลต่างๆ เช่น สะบาโต ปัสกา ถวายผลแรก เทศกาลสัปดาห์ เทศกาลเสี้ยวเขาสัตว์ วันลบบาป และเทศกาลอยู่เพิง
5. นักวิชาการทางพระคัมภีร์ประมาณการว่า รวมการถวายทุกอย่างแล้วจะตกอยู่ที่ร้อยละ 40-45 ของรายได้แต่ละคน

III. พระคุณแห่งสิบลด และพระเยซู

ก. พระเยซูทรงกระทำการภายใต้ยุคธรรมบัญญัติของโมเสส จนกระทั่งพระองค์ได้กระทำให้ธรรมบัญญัติทั้งสิ้นสำเร็จที่บนไม้กางเขน

1. พระเยซูทรงถือตามธรรมบัญญัติแท้ของโมเสส (โทราห์) ไม่ใช่ธรรมเนียมของชาวยิว (ทัลมุด)
 - ก) ตัวอย่างเช่น มัทธีว 8:1-4
 - ข) ทำตามข้อเรียกร้องของ เฉลยธรรมบัญญัติ 24:8; เลวีนิติ 13:1-59; เลวีนิติ 14:1-7

2. พระเยซูทรงอธิบายถึงสิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าบัญญัติเรื่องสิบลด นั่นคือความยุติธรรม ความเมตตา และความเชื่อ
 - ก) พระเยซูได้แสดงให้เห็นว่าสภาพของใจของมนุษย์นั้นสำคัญอย่างยิ่ง
 - ข) ลูกา 18:9-14 – คำอุปมาเรื่องนักถวายสิบลดที่อวดในความชอบธรรมของตนเองถูกปฏิเสธโดยพระเจ้า ส่วนคนบาปที่กลับใจใหม่นั้นได้รับความชอบธรรม

ข. ที่กางเขนนั้น ธรรมบัญญัติของโมเสสมาถึงที่สิ้นสุด และพระคุณโดยความเชื่อในพระเยซูได้เริ่มต้น

1. โรม 10:4 – ธรรมบัญญัติสำเร็จแล้วในพระคริสต์: *เพราะว่าพระคริสต์ทรงเป็นจุดจบของธรรมบัญญัติ เพื่อให้ทุกคนที่มีความเชื่อได้รับความชอบธรรม*
2. เอเฟซัส 2:14-16... *โดยในเนื้อหนังของพระองค์ ได้ทรงให้ธรรมบัญญัติอันประกอบด้วยบทบัญญัติ และกฎหมายต่าง ๆ นั้นเป็นโมฆะ [ถูกยกเลิกไป ถือว่าไม่มีผลบังคับใช้] ...*
3. กาลาเทีย 3:13 – คำสาปแช่งแห่งธรรมบัญญัติได้หมดสิ้นไปแล้ว: *พระคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นความแช่งสาปแห่งธรรมบัญญัติ โดยการที่พระองค์ทรงยอมถูกแช่งสาปเพื่อเรา (เพราะพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า ทุกคนที่ต้องถูกแขวนไว้บนต้นไม้ไม่ต้องถูกสาปแช่ง)*
 - ก) มาลาคีย์ 3:8-12 – เพราะว่าคุณได้รับคำสาปแช่งแทนคุณ คุณไม่ต้องถูกสาปแช่งเนื่องจากการไม่ได้ให้สิบลด แต่พระเจ้าก็ไม่สามารถอวยพรคุณได้เช่นกัน

ค. เปาโลสอนถึงรูปแบบในการถวายตามพันธสัญญาใหม่ ใน 2 โครินธ์ 8:1 – 9:15 การอ่านข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ ที่ละข้ออย่างตั้งใจจะมีประโยชน์อย่างยิ่ง

1. 2 โครินธ์ 8:2 – พวกเขาได้ถวายจากความยากจนของพวกเขาด้วยความยินดี
2. 2 โครินธ์ 8:5 – พวกเขาได้ถวายตัวเองแก่พระเจ้าก่อน
3. 2 โครินธ์ 8:9 – พระเยซูได้ยากจน (เกี่ยวข้องกับพระสิริของพระองค์ในสวรรค์ – และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่บนกางเขน) เพื่อให้เราเป็นคนมั่งมี
4. 2 โครินธ์ 8:12 – ความเต็มใจที่จะถวายนั่นเป็นสิ่งที่สำคัญ ไม่ใช่จำนวนที่ถวาย
5. 2 โครินธ์ 8:14 – ผู้เชื่อให้กันไปให้กันมาในการตอบสนองต่อความต้องการของกันและกัน
6. 2 โครินธ์ 8:18-21 – ไม่เป็นที่ติเตียนในการจัดการเรื่องการถวาย
7. 2 โครินธ์ 9:6 – หว่านเพียงเล็กน้อยก็จะเกี่ยวเก็บได้เพียงเล็กน้อย หว่านมากก็จะเกี่ยวเก็บได้มาก
8. 2 โครินธ์ 9:7 – คุณจงให้ตามที่คุณได้คิดหมายไว้ในใจ มิใช่ให้ด้วยนิกเสียดาย มิใช่ให้ด้วยการฝืนใจ เพราะพระเจ้าทรงรักผู้ที่ให้ด้วยใจยินดี
9. 2 โครินธ์ 9:8 – พระเจ้าจะประทานทุกสิ่งในทุกเวลาแก่ผู้ที่ถวาย
10. 2 โครินธ์ 9:11 – คุณจะถูกทำให้มั่งคั่งเพื่อจะแจกจ่ายอย่างใจกว้างขวางได้ในทุกโอกาส
11. 2 โครินธ์ 9:12 – การถวายตอบสนองต่อความต้องการของประชากรของพระเจ้าและเป็นเหตุให้ผู้คนที่ จะขอบพระคุณพระเจ้า

ง. ข้อพระคัมภีร์อื่นๆ เกี่ยวกับการถวายตามพันธสัญญาใหม่

1. 1 โครินธ์ 9:1-19 – พันธกิจควรได้รับการสนับสนุน (ดู กาลาเทีย 6:6)
2. ฟิลิปปี 4:14-19 – ความใจกว้างจะได้รับรางวัล “พระเจ้าของข้าพเจ้าจะตอบสนองความต้องการของคุณ ...”
3. 1 ทิโมธี 6:6 – ชีวิตในทางพระเจ้าพร้อมกับความพอใจจะได้รับรางวัล
4. 1 โครินธ์ 16:2 – ควรถวายเป็นประจำทุกสัปดาห์

สรุป: เช่นเดียวกับการกระทำทั้งหมดแห่งการเชื่อฟังพระวอนะและการทรงนำของพระวิญญาณ ตอนนี้การคืนสิบลดและการถวายต้องกระทำโดยความเชื่อในพระคริสต์ ไม่ใช่การงานของธรรมบัญญัติ การกระทำที่ขึ้นอยู่กับความเชื่อเท่านั้นจึงจะทำให้ได้รับผลตามที่ปรารถนา พระพรทั้งสี่ตามพันธสัญญาเดิมสามารถเป็นของผู้เชื่อตามพันธสัญญาใหม่ได้ เมื่อพวกเขาเชื่อฟังหลักการและพระคุณแห่งการคืนสิบลดและการถวายโดยความเชื่อ

ตอนที่ 4

ก้าวแห่งความเชื่อสำหรับผลลัพธ์ที่เหนือธรรมชาติต่างๆ

I. พระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับการถวายก็คือว่าเราจะได้รับวิญญานแห่งการถวาย

ก. ตอนนี้เรามีความรับผิดชอบในฐานะปุโรหิตของพระเจ้าและหุ้นส่วนกับพระเจ้า

1. ฮีบรู 2:17 – พระเยซูทรงเป็นมหาปุโรหิตผู้สัตย์ซื่อและมีความเมตตา
2. ฮีบรู 7:11-19 – นี่เป็นระบอบปุโรหิตใหม่
3. ฮีบรู 7:20-25 – นี่เป็นระบอบปุโรหิตนิรันดร์ และไม่มีการเปลี่ยนแปลง
4. 1 เปโตร 2:5-9 – เราได้รับการแต่งตั้งให้เป็นปุโรหิต ตามระบอบปุโรหิตใหม่

ข. สุภาษิต 3:9, 10 – เราถวายเกียรติและพระสิริแด่พระเจ้าด้วยการถวายของเรา

1. เราต้องถวายด้วยความเชื่อ
 - ก) ปฐมกาล 4:4 – พระเจ้าทรงยอมรับเครื่องบูชาของอาเบล
 - ข) ฮีบรู 11:4 – เขาได้ถวายด้วยความเชื่อ
 - ค) กาลาเทีย 5:6 – ความเชื่อกระทำกร โดยความรัก ไม่ใช่โดยบัญญัติ: เพราะว่าในพระเยซูคริสต์นั้น การที่รับพิธีเข้าสู่น้ำหรือไม่รับก็หาเกิดประโยชน์อันใดไม่ แต่ความเชื่อซึ่งแสดงออกเป็นกิจที่ทำด้วยความรักนั้นสำคัญ
2. สิ่งที่ได้ถวายไปนั้น ทำให้พระเจ้าได้รับเกียรติ
 - ก) ถวายเกียรติ – เพิ่มน้ำหนักให้ เพิ่มสสารให้
 - ข) มัทธิว 5:16 – “ท่านทั้งหลายก็เหมือนกับตะเกียง จงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาได้เห็นความดีที่ท่านทำ เขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่าน ผู้ทรงอยู่ในสวรรค์”
 - ค) ฟิลิปปี 4:18 – “ข้าพเจ้าได้รับครบ และมากกว่านั้นอีก ข้าพเจ้าก็อิ่มอยู่เพราะได้รับของจากเอปาโฟรดิทัส ซึ่งพวกท่านส่งไปให้ เป็นกลิ่นหอม เป็นเครื่องบูชาที่ทรงโปรดและพอพระทัยของพระเจ้า”

ค. คนที่ได้รับของถวายก็ถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วย

1. 2 โครินธ์ 9:12 – เพราะว่าการรับใช้ในการปรนนิบัตินั้น มิใช่จะช่วยธรรมิกชนซึ่งขัดสนเท่านั้น แต่ยังเป็นเหตุให้มีการขอบพระคุณพระเจ้าเป็นอันมากด้วย
2. เฉลยธรรมบัญญัติ 26:12-15 – การแจกจ่ายนั้นเป็นไปตามที่พระเจ้าได้วางแผนไว้: คนเลวี (ปุโรหิต) คนต่างด้าว ลูกกำพร้า และแม่ม่าย
 - ก) การถวายแก่ “ปุโรหิต”
 - 1) กาลาเทีย 6:6 – เรามีความรับผิดชอบที่จะถวายแก่ผู้ที่สอนเรา
 - 2) 1 ทิโมธี 5:17, 18 – ผู้ปกครองที่สอนสมควรแก่เกียรติสองเท่า
 - ข) การถวายแก่คนยากจน เด็กกำพร้า และแม่ม่าย
 - 1) สุภาษิต 19:17 – เมื่อคุณให้แก่คนยากจน คุณก็ให้พระเจ้ายิ้ม

2) ยากอบ 1:27 – **ชิมะที่บริสุทธิ์ (การนมัสการ) คือการเยียมเยียน (การช่วย) เด็กกำพร้าและหญิงม่าย**

ง. ผู้ที่ถวายได้รับผลตอบแทน

1. ปฐมกาล 8:22 – วาระแห่งการหว่านและการเก็บเกี่ยวจะไม่มีวันสิ้นสุด
2. กาลาเทีย 6:7-10 – คุณจะได้อะไรเกี่ยวในสิ่งที่ได้หว่านลงไป
3. 1 ทิโมธี 5:8 – แบ่งปันแก่คนในครอบครัวของคุณเอง อย่าปฏิเสธความเชื่อ และเป็นคนที่แย่กว่าคนนอกศาสนา
4. ผลตอบแทนร้อยเท่า
 - ก) อิสอัคเป็นตัวอย่าง: ปฐมกาล 26:12 – **อิสอัคได้หว่านพืชในดินแดนนั้น ในปีเดียวกันนั้นก็เก็บผลได้หนึ่งร้อยเท่า พระเจ้าทรงอวยพระพรแก่ท่าน**
 - ข) มาระโก 4:14-20 – “... บุคคลที่ได้ยินพระวจนะนั้น และรับไว้ จึงเกิดผลสามสิบเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง ร้อยเท่าบ้าง”
 - ค) มาระโก 10:29-31 – ความสัมพันธ์และทรัพย์สินสมบัติที่ได้มอบถวายเพื่อเห็นแก่ข่าว ประเสริฐจะได้รับผลตอบแทนร้อยเท่า
 - ง) เฉลยธรรมบัญญัติ 1:11 – **พระเจ้าไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่หนึ่งร้อยเท่าของสิ่งที่ได้หว่านไปเท่านั้น**
 - จ) 2 โครินธ์ 8:14; 9:6 – **คุณจะได้รับสิ่งที่คุณต้องการหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ เมื่อคุณหว่านและเก็บเกี่ยวอย่างบริบูรณ์ (ดู 1 โครินธ์ 2:6-11 และ อีสายห์ 64:4)**

II. การจัดเตรียมอย่างอัศจรรย์ของพระเจ้า

ก. มันมากกว่าที่เราสามารถพูดหรือคิดได้

1. เอเฟซัส 3:20 – **ขอให้พระเกียรติจึงมีแก่พระองค์ผู้ทรงฤทธิ์ กระทำสารพัดมากยิ่งขึ้นกว่าที่เราจะพูดหรือคิดได้ ตามฤทธิ์เดชที่ประกอบกิจอยู่ในตัวเรา**

ข. มันเข้าถึงการจัดเตรียม และคลังทั้งสิ้นของพระเจ้า

1. ฟิลิปปี 4:19 – ... **จากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์ในพระเยซูคริสต์**
2. สดุดี 50:10 – **“พระองค์เป็นเจ้าของสัตว์ทุกตัวในป่า ทั้งสัตว์เลี้ยงบนภูเขาตั้งพันยอด” สุภาษิต 13:22 – คนดีก็สะสมทรัพย์ไว้ให้แก่หลานๆ แต่ทรัพย์ศฤงคารของคนบาปนั้นล่มสลายไว้ให้คนชอบธรรม**

ค. 1 พงศกษัตริย์ 17:1-6 – เอลียห์กับกา

ง. 1 พงศกษัตริย์ 17:8-16 – เอลียห์ กับแบ็งกำมือหนึ่งในหม้อและไหน้ำมันของหญิงม่าย

- จ. 2 พงศ์กัมภีร์ 4:1-7 – เอลีซา กับไหและน้ำมันของหญิงม่ายซึ่งได้จัดเตรียมสำหรับเธอและบุตรชายสองคนของเธอ
- ฉ. มัทธีว 17:27 – การจ่ายภาษีของพระเยซูและเปโตร
- ช. ลูคา 5:4-9 – การจับปลาที่ได้ทำให้ฮวนปรี
- ซ. ยอห์น 6: 1-13 – ชาย 5,000 คนพร้อมกับครอบครัวของพวกเขาได้รับการเลี้ยงด้วยขนมปัง 5 ก้อนกับปลา 2 ตัว (มัทธีว 14:17-21; มาระโก 6:35-44 และ ลูคา 9:12-17)
1. นี่เป็นการตอบแทน 5,000 ถึง 20,000 เท่า
- ณ. ยอห์น 21:6 – การจับปลาอีกครั้งหนึ่งที่ได้ปลามากจนพวกเขาไม่สามารถยกอวนขึ้นเรือได้

สรุป: การดำเนินชีวิตโดยความเชื่อจะเคลื่อนคุณจากความยากจนไปสู่ความมั่งคั่ง จากความอดมสมบูรณ์ไปสู่ทรัพย์สมบัติ พระเจ้าจะได้ชีวิตของคุณด้วยการจัดเตรียมที่อัศจรรย์เป็นบางครั้งบางคราว!